

V [] dne []

Krajské státní zastupitelství v Plzni

Veleslavínova 38

306 36 Plzeň

Městské státní zastupitelství v Praze

Nám 14. října 2188/9

150 00 Praha 5

Oznamovatel:

[JMÉNO A PŘÍJMENÍ]
[DATUM NAROZENÍ]
[ADRESA BYDLIŠTĚ]

Činí toto

o z n á m e n í

o skutečnostech nasvědčujících spáchání trestného činu

J e d n o u
Doporučeně

* * *

Jako oznamovatel, který se současně cítí být poškozeným, podávám oznámení o níže uvedených skutečnostech, které nasvědčují tomu, že ze strany osoby či osob, jejichž totožnost mi není známa, došlo k jednání, které by mohlo naplňovat skutkovou podstatu některého či některých trestných činů uvedených ve zvláštní části trestního zákona.

Mé oznámení se týká událostí, k nimž došlo ve dnech 29.- 31. 7. 2005 v souvislosti s akcí „CzechTek“, která se měla konat v blízkosti obce Mlýnec v okrese Tachov. S ohledem na širokou mediální publicitu je většina skutkových okolností dané akce a zejména s ní spojeného policejního zásahu obecně známa a lze je tedy pokládat za notorietu. Uvádím proto dále pouze některé jednotlivé, konkrétní skutečnosti, které pokládám za rozhodující pro trestněprávní posouzení toho jednání, jehož se mé oznámení týká. Současně uvádím i svou právní argumentaci k uvedenému:

I.

Dne 29.5.2005 jsem se hodlal zúčastnit výše uvedené akce „CzechTek 2005“. Pro konání této akce byly písemnou nájemní smlouvou pronajaty pozemky č. parc. 919/13, 919/14, 919/15, 919/16, 919/17, 919/18, 919/19, 919/20, 919/21, 919/22, 919/23, 919/24 a 919/25 v katastrálním území Mlýnec pod Přimdou, a to od jejich vlastníka, společnosti Italinvest s.r.o., IČ 26505649, sídlem Klicperova 2, 150 00 Praha 5. Pronajímatel – vlastník uvedených pozemků, souhlasil s tím, aby se na nich konala oslava blíže neurčeného okruhu lidí spojená s hudební produkcí. Za tímto účelem byly pozemky pronajaty, jak vyplývá z písemného souhlasu vydaného vlastníkem i z jeho pozdějších veřejných vystoupení.

Přístup k výše uvedeným pozemkům je zajištěn veřejnou komunikací, která je v katastru nemovitostí evidována jako ostatní komunikace. Jde o sjízdnou cestu, která je z podstatné části i vyasfaltována. Tato komunikace vede přímo až na výše uvedené pronajaté pozemky. Z hlediska právní povahy jde nejspíše o komunikaci účelovou ve smyslu § 7 zák. č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích („ZPK“). Konkrétní vyjádření v daném smyslu je nepochybně schopen dát místně příslušný silniční správní úřad. V každém případě, a to je podstatné, každý má ze zákona právo tuto komunikaci užívat obvyklým způsobem, tj. pro průchod a průjezd motorovými vozidly, která jsou jinak způsobilá k provozu na pozemních komunikacích (viz § 19 odst. 1 ZPK). Žádná další omezení pro užívání uvedené komunikace neplatí, zejména pak v jejím užívání nemohou nikoho omezovat ani vlastníci pozemků, přes které tato komunikace vede a kteří jsou ze zákona povinni užívání komunikace trpět.

Jak shora uvedeno, hodlal jsem se zúčastnit se souhlasem vlastníka a nájemce výše uvedených pozemků akce na nich konané. K přístupu na pozemek jsem hodlal běžným způsobem užit výše zmiňované komunikace. Nebylo mi to však umožněno:

Policie České republiky znemožnila počínaje dnem 29.7.2005 mně, jako i bezpočtu dalších osob, průchod a průjezd po výše uvedené veřejné komunikaci (resp. i komunikacích příjezdových) tím, že zde vytvořila policejní zátaras. Na uvedenou komunikaci odmítali přítomní příslušníci Policie ČR vpustit jakoukoli osobu či dopravní prostředek. Dále znemožňovali či přinejmenším značnou měrou blokovali a znesnadňovali i jiný přístup na pronajaté pozemky. O důvodech uvedených omezení a dalších opatření ze strany Policie ČR jsem se na místě nedozvěděl ničeho. Zdůrazňuji vtéto souvislosti, že jsem se na místě nedopouštěl žádného jednání, které by bylo možno označit za přestupek či dokonce trestný čin. Neměl jsem rozhodně ani úmysl tak činit později, ať již v souvislosti s příjezdem na pronajaté pozemky či během pobytu na nich.

Jsem přesvědčen, že výše uvedený zásah Policie ČR spočívající nejprve v blokaci veřejné komunikace a bránění přístupu na pronajaté pozemky jejich oprávněným uživatelům a dále i v násilném vyklizení pozemků, včetně těch pronajatých, byl za daných okolností protiprávní, neboť nevycházel ze žádného zákonného zmocnění či oprávnění. V té souvislosti je nutno v obecné rovině připomenout, že Policie ČR jako orgán státu smí ve smyslu čl. 2 odst. 3 Ústavy české republiky („Ústava“) a obdobně čl. 2. odst. 2 Listiny základních práv a svobod („Listina“) uplatňovat státní moc „*jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví*“. Konkrétní oprávnění policistů přitom upravuje zák. č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky a v rámci již probíhající trestního řízení pak ještě zák. č. 141/1961 Sb., trestní řád. Jiné normy nemá v daných souvislostech smyslu uvažovat.

Pouze oprávnění uvedená v citovaných předpisech mohou policisté při své činnosti užít, přičemž tak mohou činit pouze a výlučně v případech a způsoby v zákoně stanovenými. Obecné meze jednání policisty vymezuje dále podrobněji § 6 zákona o policii. Jakýkoli jiný postup, než ten, který je výslovně umožněn zákonem, tj. i postup vybočující z mezí uvedených zákonných zmocnění je jednáním protiprávním, které je o to nebezpečnější, že k němu dochází ze strany orgánu státu (resp. jeho představitelů), navíc orgánu nadaného značnou a snadno zneužitelnou mocí.

V dané konkrétní věci vybočení ze zákonných mezí ze strany odpovědných osob zřad Polici ČR spatřuji v následujícím:

1. K omezení průjezdu a průchodu po výše uvedené komunikaci neexistoval v daném konkrétním případě naprosto žádný zákonný důvod

Pokud je mi známo, příslušný silniční správní úřad, který je jediným oprávněným rozhodovacím subjektem v dané věci (nikoli tedy Policie ČR), nevydal žádné opatření omezující provoz na dané komunikaci. Ze zákona samotného žádné takové omezení pro průjezd ani průchod nevyplývá (zákonná omezení a zvláštní podmínky existují pouze pro jiné, neběžné a v zákoně taxativně vyjmenované způsoby užívání pozemní komunikace; tyto se navíc netýkají komunikací účelových). Konečně, ani v zákoně o policii, který je jediným právním předpisem, o nějž Policie ČR mohla svůj zásah právně opírat, nelze nalézt ustanovení, které by jí v daném konkrétním případě k podobnému zásahu opravňovalo.

V souvislosti s užíváním komunikace nebylo a nemohlo být zasahováno do ničích soukromých práv, nedocházelo k páčání přestupků ani trestných činů ani jejich páčání nehrozilo, nebyl ohrožován majetek ani zdraví. Žádný zákonný předpoklad pro podobné radikální opatření ze strany policie proto nebyl splněn a nebyl dán ani reálný právně přípustný účel, k němuž by takové opatření mělo směřovat.

Naopak, důsledkem policejního opatření byla dlouhodobá neprůjezdnost dané veřejné komunikace a, co je důležitější, neprůjezdnost přilehlé dálnice D5, jejíž dopravní význam je zřejmý. Dalším logickým důsledkem uvedeného policejního opatření je fakt, že stovkám, ba tisícům osob (nejen účastníků akce, ale i jiných účastníků silničního provozu), včetně mne, byla neoprávněně omezena svoboda pohybu, která je garantována mj. čl. 14 odst. 1 Listiny; uvedené právo je na zákonné úrovni vyjádřeno např. i výše citovaným zákonem o pozemních komunikacích, který v § 19 výslovně garantuje právo každého na užívání veřejných komunikací. I kdyby snad skutečně existovaly zákonné důvody pro preventivní opatření týkající se provozu na dané komunikaci (např. v zájmu zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu), absolutní zákaz průjezdu a průchodu, navíc již od dálničního sjezdu(!) takovým opatřením nebyl a být ani nemohl. Šlo by zjevně o akt nepřiměřený, nerespektující zákonné omezení dané již citovaným § 6 zák. o policii. Policejní zátaras na jinak sjízdné a schůdné veřejné komunikaci nepřispěl a nemohl přispět žádným způsobem k ochraně majetku či zdraví lidí, neboť tyto nebyly jakkoli ohrožovány. Nepřispěl a nemohl přispět ani k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu.

2. Za stejně protiprávní jednání ze strany Policie ČR pokládám, pokud mi byl odepřen přístup na řádně pronajaté pozemky, kam jsem byl se souhlasem vlastníka a nájemce oprávněn vstoupit a zde se zdržovat. Svým jednáním jsem nezavdal žádnou příčinu k obavám, že by z mé strany v souvislosti s přístupem na uvedené pozemky a s pobytem na nich mělo docházet k jakémukoli protiprávnímu jednání, tím méně pak k jednání, které by mělo být předmětem zájmu Policie ČR, tj. k páchání přestupků či trestných činů. Pokud jsem byl svědkem, k podobným obavám nezavdala příčinu ani žádná jiná z osob, které se výše uvedené akce hodlaly účastnit. V té souvislosti poukazuji na to, že přístup na pozemky byl ze strany Policie ČR účastníkům akce znemožňován od samého počátku (tedy ještě před tím, než měly možnost se na uvedených pozemcích jakkoli projevit). Pokud někteří z účastníků akce skutečně pobývali i na pozemcích sousedících s pozemkem pronajatým, tj. pozemcích jiných vlastníků¹, je nutno vnímat, že se tak stalo až následně, po té, kdy policie učinila výše uvedená opatření. Šlo důsledek, nikoli příčinu těchto policejních opatření. Je jen logické, že účastníci akce hledali jiné přístupové cesty na pronajaté pozemky, když veřejná cesta k tomu určená byla policií zatarasena. Navíc, můj osobní dojem je, že policie na místě nechránila tyto pozemky jiných vlastníků, ale postupovala paušálně proti vstupu do celé oblasti a proti pobytu v ní, tj. včetně pozemků pronajatých. Byl to, podle mne, paradoxně zásah policie, který vyvolal stav, že se někteří účastníci akce skutečně pohybovali a usídlili na jiných, než pronajatých pozemcích.

Jsem přesvědčen, že neexistuje žádné zákonné oprávnění na straně Policie ČR, které by jí za daných okolností umožňovalo bránit legálnímu uživateli nemovitosti ve vstupu na tuto nemovitost a v pobytu na ní a dále, které by jí umožňovalo vynucovat (nota bene násilím) na oprávněném nájemci (resp. těch, kteří odvozují své užívací právo od něho) vyklizení pronajatých nemovitostí. Opět nemohu než zdůraznit, že jsem nebyl svědkem žádného trestného jednání účastníků akce. Pokud případně ojedinele došlo k úmyslnému poškození cizího majetku, jak alespoň nyní v médiích tvrdí policie (sám jsem svědkem takového jednání nebyl), rozhodně nešlo o jednání masové, které by znemožňovalo policii běžný zásah proti takovým jednotlivým delikventům (zjištění totožnosti, udělení blokové pokuty za přestupek, sdělení obvinění z trestného činu atd.) či účinnou prevencí spočívající v dohledu nad pozemky sousedícími s pozemkem pronajatým.

3. Za třetí, neméně závažné porušení práva ze strany Policie ČR spatřuji ve vlastním zásahu speciální jednotky „těžkooděnců“, kteří násilím vypudili všechny osoby zdržující se jak na pozemcích cizích vlastníků, tak ale i na pozemcích pronajatých vlastníkem pro účely akce. Nekomentuji nyní jednání některých jednotlivých zasahujících policistů, kteří se chovali nepřiměřeně agresivně a zcela zjevně vybočili z mezí přípustnosti služebního zákroku - záměrně a cíleně ubližovali lidem, aniž by sledovali jakýkoli zákonem předvídaný účel. Komentuji zásah jako celek, tj. zda vůbec zásah tohoto typu a rozsahu byl oprávněný. Zdůrazňuji přitom znovu, že nezbytnou podmínkou oprávněnosti (legality) policejního zásahu je a priori jeho úměrnost situaci.

¹ Zde nutno zmínit, že i právo průchodu přes tyto pozemky je zaručeno zákonem, a to konkrétně ust. § 63 zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Uvedené pozemky nebyly v rozhodné době osázeny žádnou hospodářsky využitelnou vegetací – šlo o čerstvě pokosené louky. Jakékoli bránění v průchodu přes tyto pozemky či bránění pěším v pobytu na nich bylo rovněž v rozporu s právem, ledaže tyto konkrétní osoby by úmyslně pozemky poškozovaly. Proti takovým jedincům bylo možno individuálně zakročit.

V daném případě proti osobám zdržujícím se na pozemcích nepronajatých, ale i proti těm, kteří se zdržovali na pozemcích pronajatých, zaútočilo silou komando čítající přes 1 000 příslušníků zásahové jednotky. Ti užívali obušky, slzný plyn, hmaty, chvaty a údery... Byla nasazena těžká policejní technika – vozidla, vodní děla. Dle zpráv v médiích byli k vyklizení pozemků nuceni i ti, kteří se zdržovali zcela legálně na pozemcích pronajatých. Bylo jim vyhrožováno silou, byli bití.

Jak shora zdůvodněno, i osoby procházející přes nepronajaté pozemky a zde se zdržující tak činili oprávněně (viz zákon o ochraně přírody a krajiny). Za neoprávněný bylo možno označit pouze pohyb motorových vozidel po jiných než pronajatých pozemcích a případně ojedinělé excesy jednotlivců, pokud tito nějak ničili pozemky, na nichž se zdržovali. I pokud ale na místě k jednotlivým popsaným jednáním docházelo, a pokud by tato byla posouzena jako přestupek či dokonce trestný čin(!) proti majetku (čímž policie svůj zásah zdůvodňuje) rozhodně takové případy byly ojedinělé a nemohly být důvodem pro opatření plošné, silové a tak masivní, k jakému policie přistoupila. Namísto reálně zcela možného postihu jednotlivých „pachatelů“ policie dle mého přesvědčení zvolila zcela neadekvátní způsob zásahu, který v důsledku vedl k mnohonásobně většímu a závažnějšímu porušení práv, než jaké hrozilo, a vedl také k mnohonásobně větším škodám.

Zvolené opatření bylo, dle mého názoru a dle mé znalosti situace, zcela zřejmě nepřiměřené a tudíž nezákonné. Opět nebyl respektován zákon (§ 6 zák. o policii), Ústava České republiky (čl. 2 odst. 3 Ústavy) a Listina základních práv a svobod (čl. 2 odst. 2 Listiny). Tvrzená a navíc velmi sporná ochrana práv jedněch vlastníků (jejichž práva ve skutečnosti byla ohrožována měrou minimální – maximálně škody v podobě pohozených lahví či krabiček od cigaret, a byla navíc zřejmě daleko více zasažena policejním zásahem) vedla totiž k daleko horšímu zásahu do vlastnického práva majitele pronajatých pozemků, dále k zásahu i do dalších práv stovek ba tisíců jiných osob, zejména k omezení práva svobodného pobytu a pohybu (která jsou výslovně zaručována i na zákonné úrovni, ačkoli jinak by bylo možno argumentovat obecnou zásadou, že každý smí činit to, co není zákonem zakázáno) a následně dokonce vedla k zásahu do osobní integrity těchto osob a k útoku na jejich zdraví, důstojnost a další jejich osobnostní práva.

Je pravdou, že na jedné straně byla formálně poskytnuta ochrana vlastníkům některých pozemků. Tu ale bylo možno zajistit i jinak - postihem konkrétních delikventů, dohledem nad tím, aby účastníci akce nevstupovali na jiné, než pronajaté pozemky, resp. tyto nepoškozovali apod. Na druhé straně současně zásah znamenal porušení práva na ochranu zdraví (a to nejen účastníků akce, ale i zasahujících policistů), práva na ochranu osobnosti, práva volného pohybu a pobytu, vlastnických práv účastníků akce (zničená auta, stany, oděvy apod.)... A šlo o zásah nadmíru intenzivní. Škody (i jiné negativní dopady) jím způsobené jsou, dle mého, zcela zjevně podstatně větší než ty, které snad mohly hrozit v důsledku akce a jimž mělo být zásahem bráněno.

Jak z výše uvedeného shrnutí patrně, nemůže, dle mého názoru, žádný ze tří uvedených bodů policejního zásahu z hlediska splnění zákonných podmínek obstát. Za takové situace dospívám k názoru, že popsaný zákrok policie byl jako celek ve všech uvedených ohledech protiprávní.

II.

Výše popsaná policejní opatření byla nepochybně důsledkem rozkazu (pokynu), který vydala některá konkrétní fyzická osoba (či osoby) z řad Policie ČR. Ten, kdo uvedený pokyn dal, anebo se na něm spolupodílel či je jinak odpovědný za výše popsaný zásah, se dle mého názoru velmi pravděpodobně mohl dopustit

trestného činu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 158 odst. 1 písm. a) písm. b), odst. 2 písm. c) tr. zák.,

a to tím, že

dal pokyn k policejnímu zásahu, který nebyl veden v souladu se zákonem a v jeho mezích, konkrétně dal pokyn k zamezení průjezdu a průchodu po veřejné komunikaci, ačkoli k tomu neexistovaly zákonné důvody, a dále dal pokyn k tomu, aby bylo oprávněným uživatelům bráněno v přístupu na pozemky, k nimž jim sloužilo užívací právo, a následně aby byli nuceni k opuštění těchto pozemků, ačkoli k tomu neexistovaly zákonné důvody, přičemž v posléze uvedeném případě se tak dělo za použití násilí a se zbraní, a způsobil tak omezení práva pohybu a pobytu nejméně tisíce osob, dočasnou neprůjezdnost pozemních komunikací včetně dálnice D5, ublížení na zdraví několika desítek osob, škodu na majetku těchto osob a škodu na pozemcích č. parc. 919/13, 919/14, 919/15, 919/16, 919/17, 919/18, 919/19, 919/20, 919/21, 919/22, 919/23, 919/24 a 919/25 v katastrálním území Mlýnec pod Přimdou

tedy

jako veřejný činitel v úmyslu způsobit jinému škodu vykonával svou pravomoc způsobem odporujícím zákonu a překročil svou pravomoc, přičemž takovým činem způsobil jiný zvlášť závažný následek.

Na naplnění subjektivní stránky trestného činu, tj. úmyslu, usuzuji z toho, že osoba dávající pokyn k zásahu si musela být, dle mého přesvědčení, vědoma toho, že zásah nemá oporu v zákoně (jde o znalost právní normy) a musela si současně být vědoma toho, že při zásahu dojde k narušení práv třetích osob a ke způsobení škod těmto osobám a pro ten případ byla s tím srozuměna, tedy byl dán přinejmenším nepřímý úmysl ve smyslu § 4 písm. b) tr. zák.

Jako velmi vysokou hodnotím já osobně společenskou nebezpečnost daného jednání, neboť, bude-li prokázána jeho protiprávnost, jednalo by se o zneužití moci ozbrojenou složkou státu, která sama má ve vymezených oblastech zajišťovat dodržování zákona a dohlížet na něj, přičemž tímto jednáním bylo zasaženo do subjektivních práv velkého počtu osob, navíc se značnou intenzitou, a to včetně základních lidských práv zaručených jednak na ústavní úrovni a dále i mezinárodními smlouvami o lidských právech.

III.

K výše uvedenému jednání mohlo dojít jednak v okrese Tachov či jinde v Plzeňském kraji, ale rovněž v Praze, pokud výše uvedené pokyny činil některý z policejních funkcionářů zde sídlících. Obracím se proto tímto podáním na obě místně příslušná státní zastupitelství.

Žádám v dané souvislosti o přešetření, zda k trestnému jednání nemohlo dojít i ze strany dalších osob, které, ačkoli nedaly přímý pokyn k výše uvedeným policejním zásahům, tyto veřejně schvalovaly a podporovaly, a to již v jejich průběhu či dokonce předem. U takových osob by bylo možno uvažovat o účastenství na trestném činu, minimálně v podobě psychické pomoci ve smyslu § 10 odst. 1 písm. c) tr. zák., anebo o odpovědnosti za trestný čin schvalování trestného činu dle § 165 odst. 1 tr. zák. Jmenovitě v dané souvislosti žádám o prošetření jednání předsedy Vlády České republiky Ing. Jiřího Paroubka a Ministra vnitra České republiky Františka Bublana, neboť zákon by nepochybně měl platit i pro tyto osoby. Ostatně proto existuje v rámci ústavního uspořádání vedle moci výkonné, kterou jmenovaní reprezentují, i nezávislá moc soudní.

IV.

Zdvořile žádám, aby má shora uvedená podezření byla orgány činnými v trestním řízení při respektování zásady legality a oficiality vyjádřených v § 2 odst. 3 a 4 tr. ř. způsobem dle § 158 tr. ř. přešetřena, aby orgány činné v trestním řízení samy věc po právní stránce posoudily a s ohledem na zjištěné skutečnosti zvážily další postup.

Případná trestná činnost konkrétní osoby či osob může být dokumentována mj. zejména záznamy z komunikace mezi policisty, včetně komunikace prostřednictvím rádiového spojení, interní evidencí rozkazů a pokynů apod. Uvedená komunikace by měla být monitorována, zaznamenávána a archivována. Žádám, aby takové nahrávky či jiné záznamy byly zajištěny jako důkazní materiál a následně při prošetření shora uvedených podezření pečlivě posouzeny.

Jako oznamovatel, který se současně cítí být poškozeným, žádám, abych byl ve smyslu § 158 odst. 2 tr. ř. informován v jednoměsíční lhůtě o učiněných opatřeních.

[JMÉNO, PODPIS]